

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. De annona Ecclesiis restituta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

αναθεματική ἀγία καθολική καὶ δόπος οὐκ
καὶ σκληρία. ταῦτη πίστις θεοφιλέστερη
γεγενέναι ανακάπιον, ὡς θεῖα καὶ δόπος οὐκ
καὶ μηδένα μετακινέντα σύντοιχον τοῦ θαυματο-
γίας καὶ λογομαχίας ὅπερ εποίησαν ἐξ Δέ-
κτος (ἢ Δρόμου), ἢ σὸν οὐλῶν τὸν ύπὸ τοῦ
θεού λέγοντος, ἐστὶ λογία στοές σὸν λογία,
καὶ κλίσις, ἐστοιχία, καὶ τετράστιον. διὰ τοῦτο γὰρ,
καθά προειπούμενον, καὶ εἰκασία σύνοδος (ἢ ανε-
θεμάποτειν τοιωτικούς αἵρεσιν, τοὺς ἐτῆς α-
ληθείας πίστιν ὀμολόγουσεν) γάρ απλῶς ὅμοιον
εἰρίκασι τὸν ύπὸ ταῦταις, ἵνα μηδὲν απλῶς
ὅμοιον (ἢ σὴν αὐλαῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἀληθινός πι-
στοῦ) αλλὰ ζόμορσιν ἔγραψαν, ὅπερ ιδίων
ἐπιγνοσίας (ἢ αληθινών) γένεται καὶ φύσει
ταῦτας. αλλὰ εὖλος απηλλοτρίωσαν τὸ πνεύμα
τοῦτον παλεός γένεται, αλλὰ μᾶλλον
σωματικόντας αὐτὸν τῷ ταῦταις τῷ καὶ εἰ τῷ
μητῷ τῆς ἀγίας τειάδος πίστιν, διὰ τοῦτο οὐκ μίαν
εἶναι τοις στηρίγμασι τειάδας θεότητα.

A anathematizat sancta catholica & Apostolica Ecclesia. In hac fide, Deo charissime Imperator, necessario insisterem debemus tanquam sacra & Apostolica. Nec eam illis argumentis probabilibus aut verborum contentione debet convellere, sicut ab initio fecerunt Ariomanites, qui Filium Dei de non extantibus dicunt, & fuisse tempus cum non esset, eumque creatum & factum esse atque mutabilem. Idcirco enim Nicena synodus, eam quidem hæresim condemnavit, sicuti antea dimicimus: fidem autem veritatis exposuit. Neque enim Filium simpliciter & absolute similem dixerunt Patri, ne simpliciter similis Deo, sed ut ex Deo Deus verus creditur. Ad haec consubstantiam esse scriperunt, quod proprium est naturalis ac eti filii, ex vero ac naturali patre geniti. Sed neque Spiritum Sanctum a Patre & Filio separarunt: quin potius eum unam cum Patre & Filio glorificarunt in una sanctae Trinitatis fide, eo quod unam sit in sancta Trinitate Divinitas.

Κεφ. δ'.

Περὶ τῶν αποδείγματων στατηρίων ταῖς σκληρίαις.

TOΥΤΟΙΣ ὁ βασιλεὺς τοῖς γραμματινέν-
τυχοῖ, ἐξεῖδεν τὴν εἰχεσθεῖ τῶν θείων
γνῶσιν τε καὶ διάθεσιν. Εἴνομον ἐτερον ἔγρα-
ψε, τὸ σίτον τὸν οὐλαζεῖν δόποδον αιταῖς σκληρίαις κελεύσας, τὸν ὁμέγας κανονισμὸν
ἀπένειφεν. Ιερουσαλήμ καὶ ταῦτα σκληρά-
κη τὸν χορηγίαν, ἀτε διτόνης Σεβεῖ καὶ σωτῆ-
ρος ἡμέραν δεξάμενος πόλεμον. ἐπόδην ἐ-
σει τῆς ὀμένης δυνατείας ἐπισκήψας λιμός
ἐπειχεν εἰσπειθεῖν ταῖς εἰσφορῇς τῆς κανονι-
στίν τοις οὐλαζεῖσι, τὸ τρίημόριον ιωβιανὸς την-
καταπαραχεῖσθαι ταροσέταξεν, ξωσθό-
μενος τὸ λιμός των στατηρίων τέλον τοῦ
χειν τὸ στηρίγμα.

Κεφ. ε'.

Περὶ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς.

TOΥΤΟΙΣ νόμοις ταῖς βασιλείαις καλα-
κοσμήσας τροσίμα, διπλὸν αἰνιοχέων
ἐπὶ τὸν βόσπορον ὥρμησεν. εὐ διαδασάντος
κακοῦ τὸν αὐτηντιθυνόν καὶ γαλατεῖς εἰς μεθορίων
καθέμενον, τὸ τε βίστελον εἰσέξατο αὐτὸς μητ-

CAP. IV.

De anno Ecclesiae restituta.

LECTIS his litteris, Imperator eam
quam de rebus Divinis habebat no-
titiā ac fidem confirmavit. Aliam
præter ea legem tuli, quā frumentari-
um canonem Ecclesias reddi præcepit,
quem Constantinus Magnus iisdem at-
tribuerat. Nam Julianus, utpote qui
adversus Deum & Servatorem nostrum
bellum suscepisset, hanc quoque præ-
bitionem veterat. Quoniam vero fa-
mes ob impietatem Juliani exorta, tri-
butariam functionem exigi non sine-
bat, tertiam partem annonæ Constan-
tinianæ Jovianus tunc præberi jussit.
Integrum canonem præbiturum se pol-
licitus, ubi fames cessasset.

CAP. V.

De morte Imperatoris Joviani.

HUrus modi legibus cum Imperio
sui primordia exornasset, Antio-
chia egressus, Bosporum versus con-
tentit. Porro cum venisset Dadastana,
qui vicus est situs in confinio Bithyniæ
& Galatiæ vivendi finem fecit; ipse qui-
dem cum maximo & pulcherrimo via-
tico digrediens ex hac vita: sed ingenti

V ij